

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.V.35.369/2022/9.
A tanács tagjai: Dr. Darák Péter a tanács elnöke
Dr. Demjén Péter előadó bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: dr. Varga István ügyvéd (cím2)
Az alperes: Magyar Államkincstár (cím3)
Az alperes képviselője: dr. Palkó Lajos kamarai jogtanácsos
A per tárgya: támogatási ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:
Szegedi Törvényszék 2022. július 12. napján kelt 9.K.700.564/2022/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 9.K.700.564/2022/6. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 4328749860 iktatószámú határozatát – az elsőfokú határozatra kiterjedően – megsemmisíti és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 120.000 (százhuszezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú hatóság az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 59. §-a és az általános közgazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szerinti hatósági ellenőrzés keretében 2021. szeptember 30. és 2021. november 26. napja között felülvizsgálta a felperes központi költségvetésből származó támogatásai 2020. évi elszámolásának megalapozottságát, felhasználása jogszerűségét, amely kiterjedt az elszámolásban szereplő támogatások meghatározott körének helyszíni ellenőrzésére is.

[2] Az ellenőrzés - helyszíni ellenőrzés és dokumentum alapú felülvizsgálat - eredményeként a helyszíni ellenőrzés eltérés megállapításával zárult (BÉK-ÁHI/828-8/2021. számú helyszíni jegyzőkönyv), míg a dokumentum alapú felülvizsgálat (BÉK-ÁHI/195-3/2021. számú jegyzőkönyv) eltérés megállapítása nélkül zárult.

[3] A vizsgált elszámolás tekintetében az ellenőrzés a felperes által elszámolt és az elsőfokú hatóság által megállapított mutatószám, felhasználás között eltérés megállapításával zárult, az elsőfokú hatóság ezért hatósági eljárást indított hivatalból, majd annak eredményeként a BÉK-ÁHI/192-8/2021-es számú határozatában a felperes terhére 2020. évre vonatkozóan mindösszesen 3.108.000 Ft visszafizetési kötelezettséget, továbbá kamatfizetési kötelezettséget állapított meg.

[4] A felperes fellebbezése alapján eljárta alperes a 2022. március 17. napján kelt, ÖNKFO/93-2/2022. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta, a felperes terhére pedig 2020. évre vonatkozóan összesen 3.108.000 Ft, a központi költségvetésből jogosulatlanul igénybe vett támogatás miatti visszafizetési kötelezettséget állapított meg. Rendelkezett továbbá a jogosulatlanul igénybe vett összeg utáni kamatfizetési kötelezettségről a támogatások jogosulatlanul igénybe vett összege után.

[5] A határozat indokolása szerint az elsőfokú hatóság által megállapított visszafizetési kötelezettség előírására azért került sor, mert a felperes elszámolása, az abban foglalt adatok nem felelnek meg Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvényben (a továbbiakban: 2020. évi Kvtv.) és a kitöltési útmutatóban leírtaknak. A beszámoló űrlapjait illetően a 11/D. űrlap 03. és 04. sorai között a felperes általi átcsoportosításból adódik a visszafizetési kötelezettség, amelynek lehetőségét a vonatkozó jogszabály nem írja elő.

[6] A határozat idézi a beszámoló kitöltési útmutatóját, amelynek előírásait a konkrét problémára alkalmazva látható, hogy a beszámoló 11/D. űrlap 03. sorában a szakmai dolgozók, a 04. sorában pedig kizárólag a nem szakmai dolgozók személyi juttatásait és annak közterheit (beleértve az intézményvezetőhöz kapcsolódó személyi juttatásokat és annak közterheit) lehet szerepeltetni. Ennek okán a 04. sorban szereplő 9.630.845 Ft helyett 4.929.765 Ft összegű kiadás fogadható el.

[7] Tekintettel arra, hogy a térítési díjakból származó bevétel (11/D. űrlap 07. sor: 30.779.955 Ft) meghaladja az intézményvezető és a nem a közvetlen szakmai feladatellátásban dolgozók személyi juttatásai és annak közterhei (11/D. űrlap 04. sor: 4.929.765 Ft) és a dologi és egyéb működési kiadások (11/D. űrlap 05. sor: 24.357.110 Ft) együttes összegét (29.286.875 Ft), így az intézményüzemeltetési támogatás összege (3.108.000 Ft) a 2020. évi Kvtv. 2. m. III. 4. b. pontjára, valamint a kitöltési útmutatóban foglaltakra tekintettel nem került felhasználásra.

[8] Leszögezte, hogy megítélése szerint a kitöltési útmutatótól nem várható el, hogy minden egyes esetre előre reflektálva, tiltásokat alkalmazzon. Ebből kifolyólag a kitöltési útmutatóban rögzítettek figyelembevételével, az ott megfogalmazottak szerint kell eljárni a beszámoló elkészítésekor.

[9] A tényleges felhasználás eltérése 3.108.000 Ft, amely a felperes részéről ezen a jogcímen jogtalanul igénybe vett összeg, amelyre tekintettel a felperest visszafizetési kötelezettség terheli. Mindezek okán a felperes fellebbezésében előadott indokokat nem fogadta el, az elsőfokú hatóság határozatában tett megállapításaival egyetértett.

[10] Utalt továbbá az Áht. 60/A. § (1) d) pontjára és a kamatfizetési kötelezettség számítási módját is bemutatta.

A kereset és a védírat

[11] A felperes keresetében az alperes határozatának a megsemmisítését kérte.

[12] Kifejtette, hogy a kitöltési útmutató nem tartalmazza a III. a. és a III. b. jogcímek közötti átcsoportosítás lehetőségét, viszont nincs olyan korlátozó szabály sem az útmutatóban, ami ezt tiltaná. Nincs eltérés a törvény és a kitöltési útmutató között, csupán a kitöltési útmutató nem tartalmazza az átcsoportosítás lehetőségét, amelyet már 2016-ban közölt az alperessel, de arra megoldás nem született. Megsértette az alperes az indokolási kötelezettségét is, mivel csak a beszámoló kitöltési útmutatóját idézte, a 2020. évi Kvtv. vonatkozó rendelkezéseire nem tért ki, ez pedig ellentétes az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdéséből is levezethető az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt alperesi kötelezettséggel. Az alperes megsértette továbbá a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát azzal, hogy nem tett eleget együttműködési kötelezettségének.

[13] Az alperes védíratában elsődlegesen a felperes keresetének hatáskör hiányában történő visszautasítását, másodlagosan a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolásában idézte a 2020. évi Kvtv. vonatkozó rendelkezéseit, illetve a kitöltési útmutatót. Rögzítette, hogy helyesen állapította meg az alperes, hogy a negyedik sorban szereplő 9.630.845 Ft helyett csak 4.929.765 Ft összegű kiadás fogadható el. Mivel a térítési díjából származó bevétel meghaladja az intézményvezető és a nem a közvetlen szakmai feladatellátásban dolgozók személyi juttatásai és annak közterhei együttes összegét, így az intézmény-üzemeltetési támogatás összege a 2020. évi Kvtv. 2. m. III. 4.b pontjára, valamint a kitöltési útmutatóban foglaltakra tekintettel nem került felhasználásra.

[15] Osztotta az alperes álláspontját, amely szerint a kitöltési útmutatótól nem várható el, hogy minden egyes esetre előre reflektálva tiltásokat alkalmazzon, ezért a kitöltési útmutatóban rögzítettek figyelembevételével, az ott megfogalmazottak szerint kell eljárni a beszámoló elkészítésekor. Utalt a Kúria Kfv.IV.35.676/2014/4. számú döntésére. A Kúria egyértelműen rögzíti a támogatási ügyben folytatott gyakorlata értelmében, hogy a kötött

felhasználású normatíva-felhasználáshoz kapcsolódó törvényi és egyéb jogszabályi előírások nem lehetnek diszpozitív jellegűek. A kógenciát az indokolja, hogy minden esetben transzparens módon követhető kell legyen a költségvetési forrás intézményi útja (Kfv.IV.35.523/2019., Kfv.IV.35.762/2012., Kfv.IV.35.394/2013.). Ennek szükséges, de nem elégséges feltétele az, hogy a támogatási jogviszony kötelezeti oldalán a fenntartó – és a támogató szolgálatok – a működési engedélyben foglalt tevékenységére használja fel a normatívát. A jogszerű működés szükséges feltétele az is, hogy a költségvetési források felhasználása utólag egyértelműen követhető kell legyen.

[16] A 2020. évi Kvtv. 2. számú melléklete egyértelműen meghatározza a támogatások jogcímeit. Az ahhoz kapcsolódó kitöltési útmutató ezen jogcímekkel van összefüggésben, azzal - a felperesi állítással szemben - összhangban áll. A 11/D űrlap harmadik sorában egyértelműen csak a szakmai dolgozók, a negyedik sorában pedig kizárólag a nem szakmai dolgozók személyi juttatásait és annak közterheit lehet szerepeltetni. A felperes által végrehajtott átcsoportosítást a 2020. évi Kvtv. 2. melléklet kiegészítő szabályok 5. ne) pontja lehetővé teszi, azonban figyelembe kell venni a kitöltési útmutatóban foglaltakat. Mindebből következően a felperes visszafizetési kötelezettsége a 11/D űrlap harmadik és negyedik sorai között a felperes általi, a jogszabály által nem megengedett átcsoportosításból adódik. Nem fogadta el azt a felperesi érvelést, amely szerint nincs olyan korlátozó szabály sem a jogszabályban sem az útmutatóban, ami ezt tiltaná. A Kúria hivatkozott döntése alapján megállapítható, hogy mind a Kvtv. és az ehhez kapcsolódó kitöltési útmutatók kógens rendelkezések, amelytől eltérés csak akkor lehetséges, hogy ha a jogszabály ezt kifejezetten megengedi, azonban ilyen jogszabályt a felperes keresetében megjelölni nem tudott.

[17] A 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontja helyes értelmezése szerint a támogatási összeg átcsoportosítása kapcsán csak a 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontjában részletezett kormányzati funkciókon elszámolt kiadások vehetők figyelembe. Ehhez igazodik a kitöltési útmutató is. Amennyiben a 2020. évi Kvtv. egyéb átcsoportosítást is lehetővé kívánt volna tenni, akkor erre rendelkezést tartalmazott volna azzal, hogy a kitöltési útmutató tartalmazná az erre vonatkozó rendelkezéseket is. A kitöltési útmutató nem jogszabály, azonban az szorosan kapcsolódik a 2020. évi Kvtv., mint jogszabály rendelkezéseéhez. A kitöltés során a 2020. évi Kvtv. szabályai alkalmazandók. Alaptalan az indokolási kötelezettség megsértésére történő felperesi hivatkozás is, mivel az alperesi határozat hivatkozik a 2020. évi Kvtv.-re és a kitöltési útmutatóra is, valamint az Áht. 60/A. § (1) bekezdés d) pontjára. A döntés indokai a határozatból nyomon követhetők.

[18] A tisztességes eljárás és együttműködési kötelezettség megsértésére vonatkozó felperesi álláspont is alaptalan, mert az, hogy az alperes a felperes álláspontja szerint ígéretet tett az általa felismert hiba orvoslására, de ez 2016 óta nem történt meg, nem képezi jelen közigazgatási per tárgyát. A felperes keresetében elismerte ugyanakkor azt a tényt, hogy jelen esetben nincs eltérés a törvény és a kitöltési útmutató között. A kitöltési útmutató csupán nem tartalmazza az átcsoportosítását lehetőségét. A kitöltési útmutató a jogszabállyal összhangban kógens módon határozza meg az adatlapok kitöltését, az átcsoportosítási lehetőségeket, tiltásokat nem kell tartalmaznia, azokat a vonatkozó jogszabályok tartalmazzák.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára

kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria az alperes határozatát semmisítse meg. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a 2020. évi Kvtv. 2. számú mellékletének 5. ne) pontját, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 6. §-át, 81. § (1) bekezdését, a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdését, valamint az Alaptörvény T. cikk (1) bekezdését.

[20] Kifejtette, hogy mind az alperesi hatóság, mind az elsőfokú bíróság azonos módon indokolta a határozatát. A felperes ezt keresetében kifogásolta és leszögezte, hogy semmiféle jogszabályi hivatkozás nincs arra vonatkozóan, hogy miért nem lehet alkalmazni a 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontját, az alperes kizárólag a saját maga által rendszeresített kitöltési útmutatóra hivatkozott, amely azonban nem része a 2020. évi Kvtv.-nek és nem minősül jogszabálynak. Ezért a 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontja alkalmazásának mellőzését jogszabállyal kellett volna az alperesi határozatok indokolásában alátámasztani, erre azonban nem került sor. Ezzel pedig az elsőfokú bíróság megsértette a döntésekkel szembeni részletes indokolási kötelezettségét. A jogi indokolásnak kiemelt jelentősége van, mivel az ítélet törvényességét a jogszabályok helyes alkalmazása biztosítja. Már a hatóság előtti eljárás során is azt sérelmezte a felperes, hogy arra nem kap választ és indokolást, hogy miért nem lehet alkalmazni a 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontját és az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ugyancsak nem tartalmaz jogszabályi megjelölést ennek kapcsán. Jogi indokolásában pedig egy olyan tárgyi bizonyítási eszközre – a kitöltési útmutatóra – hivatkozik, amely értelemszerűen nem derogálhatja a jogszabály egyes rendelkezéseit.

[21] A felperes számára nyilvánvaló, hogy a 2020. évi Kvtv. rendelkezései kógens rendelkezések, azonban kógens rendelkezés is engedhet választási lehetőséget. A 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. ne) pontja ilyen választási lehetőséget kínált a helyi önkormányzatoknak azzal, hogy az III. 4.a és a III. 4.b. pontok közötti átcsoportosítást lehetővé tette, amivel a felperesi önkormányzat élni kívánt volna. Alaptörvény-ellenes az, hogy az alperesi hatóság a kitöltési útmutatóban foglaltakat emelte jogszabályi szintre. A kitöltési útmutató nem kógens szabály, csupán iránymutatásként szolgálhat, de a jogszabály által megengedett magatartást nem korlátozhatja, hatósági, bírósági ítélet jogi alapjául egyáltalán nem szolgálhat. A kitöltési útmutató és a rendszeresített űrlap nem felelt meg a 2020. évi Kvtv. rendelkezéseinek, mivel nem tartalmazta az átcsoportosítás lehetőségét.

[22] Az alperes 2016. április hó 25. napján kelt levelében is elismerte hibaként az űrlap hiányosságát. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság amikor azt állapította meg, hogy a kitöltési útmutató összhangban áll a 2020. évi Kvtv. rendelkezéseivel, amire a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésével juthatott. Ennek kapcsán pedig tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az együttműködési kötelezettségét teljesítette volna, az alperes ugyanis ezt a hibát nem javította ki, a kitöltési útmutatót nem alakította át. A felperes nem vitatta azt, hogy a szakmai és nem szakmai dolgozók bérénel a hatósági ellenőrzéskor rögzített összegek helyesek, sem a jegyzőkönyv, sem a hatóság másodfokú döntése, illetve a bírósági ítélet nem utal arra, hogy a felperes miért nem a helyes adatokat szerepelteti a beszámoló 11/D űrlapján.

[23] Hangsúlyos, hogy a jogcím átcsoportosíthatóságát mindkét fél elismeri, ebben nincs vita. A felperes csak a törvényben rögzített kormányzati funkciót kívánja elszámolni, annak felhasználását levezette, melyből látható, hogy a kiadások meghaladják a bevételeket, tehát amennyiben a két jogcím átcsoportosítható – amivel mindkét fél egyetért – úgy a támogatás felhasználása megtörtént, tehát nem jogos a visszafizetési kötelezettség megállapítása. Ez a

programhiba hét éve fennáll, így a jövőben is elszámolási probléma várható, ami jogbizonytalanságot eredményez. Az elsőfokú bíróság megsértette az indokolási kötelezettségét és nem a jogszabály alapján hozott határozatot, ami olyan eljárásjogi jogszabálysértés, ami nyilvánvalóan kihatott az ügy érdemére is.

[24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte annak indokolásának helyességére és teljességére tekintettel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

[26] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésére álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálat kereteit a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem jelöli ki.

[27] A 2020. évi Kvtv. 2. számú melléklete tartalmazza a helyi önkormányzatok általános működésének és ágazati feladatainak támogatása, annak 2. számú melléklet III. pontja a települési önkormányzatok szociális, gyermekjóléti és gyermekétkeztetési feladatainak támogatása szabályait. Ezen belül szerepelnek a finanszírozás szempontjából elismert szakmai dolgozók bértámogatásának (III.4.a. pont), illetve az intézmény üzemeltetési támogatásának (a III.4.b. pont) szabályai.

[28] A 2020. évi Kvtv. 2. melléklet kiegészítő szabályok 5. n) pontja a III. jogcím szerinti támogatásokra vonatkozó felhasználási szabályokat tartalmazza. Kimondja, hogy a támogatások kizárólag a támogatás céljaként meghatározott feladatokra használhatók fel a következők mellett, vagyis a további alpontokban foglalt felhasználási szabályok figyelembevételével. Az ne) alpont szerint a III.4. jogcím szerinti támogatás a támogatással érintett intézmények működési és felhalmozási kiadásaira fordítható, azzal, hogy a III.4.a. és III.4.b. pontok között átcsoportosítás hajtható végre.

[29] A Kúria a jogszabály nyelvtani és rendszertani értelmezése alapján hangsúlyozza, hogy a 2. számú melléklet kiegészítő szabályok 5. n) pontja a III. jogcím szerinti támogatásokra vonatkozó felhasználási szabályokat tartalmazza, az n) ponton belüli egyes alpontok (na), nb), nc) stb.) pedig a III. jogcímen belüli egyes alpontok (III.1., 2., 3., 4. stb.) szerinti támogatásra vonatkozóan a felhasználási szabályokat. Az ne) alpont a III.4. jogcím szerinti támogatással kapcsolatban mondja ki általános érvénnyel, hogy a III.4.a. és III.4.b. pontok között átcsoportosítás hajtható végre. Alapos a felülvizsgálati kérelem a tekintetben, hogy az ne) alpont az átcsoportosítást lehetővé teszi és ezzel szemben az alperesi végleges határozat nem tartalmaz olyan indokolást, amellyel megjelöli azt a jogszabályi rendelkezést, amely a fenti jogszabályhely alkalmazását kizárja. Az alperes a döntését jogilag a kitöltési útmutató tartalmára alapította.

[30] Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg [Alaptörvény T) cikk (1) bekezdés]. Az Alaptörvény azt is meghatározza [T) cikk (2) bekezdés], hogy mi minősül jogszabálynak. Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar

Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. A kitöltési útmutató a jogszabály tartalmával ellentétes nem lehet, a jogszabály által szabályozott és megengedett magatartást nem korlátozhatja, csupán iránymutatásként szolgálhat a jogszabály helyes alkalmazásához. A jelen esetben a kitöltési útmutató nem is látszik ellentétesnek a jogszabállyal, mivel nem tiltja kifejezetten az átcsoportosítást, bár ugyanakkor nem tartalmaz arra vonatkozó tájékoztatást sem. A kitöltési útmutató az átcsoportosítást tehát nem tiltja.

[31] A hatóság döntése indokolásának ki kell terjednie a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére [Ákr. 81.§ (1) bek.]. A hatóság jelen ügyben a kitöltési útmutatóra alapította döntésének jogi indokolását, de az valójában a döntés jogi alapját bemutató érdemi indokolást, jogi levezetést nem tartalmaz – a jogszabályok pusztá felsorolása és idézése nem tekinthető annak –, ezért az alperes határozata jogszabálysértő. Meg kell jegyezni, hogy a kitöltési útmutatóból sem következik az alperesi álláspont: alperes maga hivatkozott határozata indokolásában arra, hogy nem várható el az útmutatótól, hogy tiltásokat tartalmazzon, azaz a kitöltési útmutató sem tiltja a jogszabály által lehetővé tett átcsoportosítást.

[32] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem által hivatkozott Kp. 6. §, illetve 84. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdés szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését. Az elsőfokú bíróság ítéletének [89]-[95] pontja szerint a 2020. évi Kvtv. 2. mellékletének 5. n. pontjában részletezett kormányzati funkciókon elszámolt kiadások vehetők figyelembe kizárólag a támogatási összeg átcsoportosítása kapcsán - a kitöltési útmutató is ehhez igazodik –, az elsőfokú bíróság ezért nem látta az átcsoportosítás lehetőségét, bár ítéleti indokolása jogi levezetést e körben nem tartalmaz.

[33] A Kúria rámutat arra, hogy egyrészt a végleges határozatban sincs ilyen, az elsőfokú ítélet szerinti indokolás az csak az elsőfokú ítéletben jelenik meg, másrészt a 2. melléklet 5. ne) pont) a III.4. jogcím szerinti támogatásra vonatkozó felhasználási szabályokat tartalmazza és kimondja az átcsoportosítás lehetőségét a III.4.a. és III.4.b. pont között. Az, hogy ezt követően a jogszabályhely a III.4. jogcím szerinti támogatás adott felhasználási célját jelölje (a családok átmeneti otthonából év közben kikerülők otthontalanságának megszüntetése), illetve rendelkezik arról, hogy e támogatás szempontjából az ott felsorolt kizárólag kormányzati funkciókon elszámolt kiadások vehetők figyelembe („gyermekek átmeneti ellátása”, „időskorúak átmeneti ellátása” stb.) a III.4. jogcím szerinti támogatásra vonatkozó olyan szabály, ami logikailag nem érinti a III.4.a. és III.4.b. pontok közötti átcsoportosítás lehetőségét biztosító előírást.

[34] A fentebb kifejtettekre tekintettel a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogszabálysértő elsőfokú ítéletet úgy változtatta meg, hogy a megtámadott közigazgatási cselekményt megsemmisítette és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásban az eljáró közigazgatási szerv nem hagyhatja figyelmen kívül a Kúria jelen ítéletében foglalt jogértelmezést és a szerint kell meghoznia határozatát, amelynek indokolásában meg kell adnia döntésének jogszabályból levezetett jogi indokait és határozatába kell foglalnia álláspontja jogi levezetését.

A döntés elvi tartalma

Költségvetési támogatás felhasználásának ellenőrzése során nem a kitöltési útmutató, hanem az alkalmazandó jogszabályok rendelkezései alapján kell a hatóságnak eljárnia, határozati rendelkezéseit pedig a jogszabályokhoz kapcsolódó jogi indokolással kell alátámasztania.

Záró rész

[35] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és 107. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

[36] Az alperes pervesztes lett, ezért a Kúria kötelezte az elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi képviseleti díj megfizetésére a Kp. 115. § (2) bekezdése, 99. § (3) bekezdése alkalmazásával, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[37] A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket – az alperes személyes költségmentessége folytán – figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontjára, továbbá a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára, az állam viseli.

[38] A jelen ítélettel szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. március 30.

dr. Darák Péter s.k.
tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Kurucz Krisztina s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő